

Fremsat den 26. februar 2019 af Marianne Jelved (RV), Sofie Carsten Nielsen (RV) og Morten Østergaard (RV)

Forslag til folketingsbeslutning
om ændring af adoptionsloven, så den anerkender adoptanter med dobbelt statsborgerskab

Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingssamling at fremsætte lovforslag, der ændrer adoptionsloven, således at Danmark fremover vil anerkende adoptioner, som danskere, der har dobbelt statsborgerskab, lovligt foretager eller har foretaget i det andet land, de er statsborgere i. Dette skal gælde, uanset om adoptanten med dobbelt statsborgerskab var bosat i Danmark eller i det andet hjemland på det tidspunkt, hvor adoptionen blev foretaget.

Bemærkninger til forslaget

Danske statsborgere skal kunne bo i Danmark med deres familier. Forslagsstillerne ønsker derfor at ændre de strenge danske regler for anerkendelse af udenlandske afgørelser om adoption. Den danske adoptionslov skaber nemlig i dag urimelige barrierer for nogle danskere med dobbelt statsborgerskab, som har adopteret et barn i det andet land, de har statsborgerskab i, og som ønsker at bo med deres familie i Danmark.

Sagen om tidligere universitetsrektor Hans Tofte og hans nigerianske adoptivdatter illustrerer dette. Hans Tofte har i en kronik i Politiken med titlen »Jeg forlader nu Danmark i protest mod de ekstreme regler, der forhindrer, at min afrikanske adoptivdatter kommer til landet« fra den 28. januar 2019 beskrevet sine store udfordringer med at få anerkendt adoptionen af sin nigerianske adoptivdatter i Danmark, fordi adoptionsprocessen er påbegyndt i Nigeria. De danske adoptionsregler betyder i denne sag, at Hans Tofte reelt er forhindret i at leve i Danmark med sin kone og adoptivdatter.

Siden 2015 har det været muligt for danskere at opnå dobbelt statsborgerskab og dermed have mere end ét hjemland. En dansker med dobbelt statsborgerskab vil i mange tilfælde have stærke bånd til og personlige relationer i vedkommendes andet hjemland. Derfor kan der – helt naturligt – opstå den situation, at sådanne danske statsborgere ønsker at adoptere et barn fra vedkommendes andet hjemland.

Men Danmark anerkender som udgangspunkt ikke adopti-
oner, der er foretaget i udlandet af personer, der bor i Danmark. Heller ikke selv om det for en dansker med dobbelt

statsborgerskab må virke meget oplagt at starte en adoptionsproces i vedkommendes andet hjemland. De regler, som er fastsat i adoptionsloven, tager dermed ikke højde for, at danske statsborgere kan have dobbelt statsborgerskab og derfor kan have gode grunde til at adoptere i udlandet, selv om de bor i Danmark.

Sådan som reglerne er formuleret i dag, kan danske adoptivforældre med dobbelt statsborgerskab risikere at blive anerkendt som barnets forældre i det andet hjemland, samtidig med at adoptionen ikke bliver anerkendt af de danske myndigheder. De kan således opleve at være forældre og »ikkeforældre« på samme tid. Forslagsstillerne finder dette meningsløst. Det viser, at loven ikke er tidssvarende. Det kan ikke være rigtigt, at vi i Danmark har regler, der driver danske statsborgere ud af landet, hvis de ønsker at leve sammen med deres familier. Det er ikke hensigten med beslutningsforslaget at lempe på kravene til adoption for personer, der ikke har dobbelt statsborgerskab. Ærindet er alene at tage hånd om den problemstilling, som er beskrevet her.

Forslagsstillerne ønsker på den baggrund at ændre adoptionslovens regler, i lyset af at det nu er muligt for danske statsborgere at have dobbelt statsborgerskab og dermed have et andet statsborgerskab ud over det danske. Det skal være muligt for danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, som har adopteret børn i deres andet hjemland, at bo sammen med deres adopterede børn i Danmark, uanset hvilket af de to hjemlande de var bosat i, da de adopterede børnene.

Skriftlig fremsættelse

Marianne Jelved (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af adoptionsloven, så den anerkender adoptanter med dobbelt statsborgerskab.

(Beslutningsforslag nr. B 108)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.